A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2006. március 8.

az Olaszország által a mezőgazdasági termékek feldolgozásának és forgalmazásának javítását célzó intézkedések végrehajtása tekintetében Veneto tartománynak nyújtandó támogatási rendszerről

(az értesítés a C(2006) 639. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/642/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

miután az érintett feleket az említett cikk ([1]) értelmében felkérte észrevételeik megtételére,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) 2000. február 23-án kelt és 2000. február 28-án iktatott levelében Olaszország Európai Unió melletti Állandó Képviselete a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének értelmében tájékoztatta a Bizottságot az 5/2000. sz. Veneto tartományi törvény ([2])(a továbbiakban tartományi tv. 5/2000.) 35. cikkének rendelkezéseiről, amely állami támogatást hoz létre a mezőgazdasági termékek feldolgozásának és forgalmazásának előmozdítására.

(2) A 2000. május 12-én kelt és 2000. május 18-án iktatott, a 2000. augusztus 1-én kelt és 2000. augusztus 7-én iktatott, illetve a 2000. november 15-én kelt és 2000. november 16-án iktatott, valamint a 2001. január 24-én kelt és 2001. január 30-án iktatott levelekben Olaszországnak az Európai Unió melletti Állandó Képviselete eljuttatta a Bizottsághoz a 2000. április 18-i, a 2000. július 5-i és 2000. szeptember 21-i levelekben, valamint a 2000. december 13-i kétoldalú megbeszélés során az olasz hatóságoktól kért kiegészítő információkat.

(3) 2001. április 13-i levelében a Bizottság tájékoztatta Olaszországot az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti eljárásnak a szóban forgó állami támogatás tekintetében történő megindítására vonatkozó határozatáról.

(4) Az eljárás megindítására vonatkozó bizottsági határozatot közzé tették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([3]) . A Bizottság felhívta a többi érdekelt felet a tárgyra vonatkozó észrevételeinek benyújtására.

(5) 2001. június 12-i és 2001. június 22-i levelükben az olasz hatóságok benyújtották a szóban forgó intézkedésekkel kapcsolatos észrevételeiket. A Bizottsághoz más érdekelt féltől nem érkezett észrevétel.

II. LEÍRÁS

(6) Az 5/2000.sz. tartományi törvény 35. cikke állami támogatást hoz létre a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeinek javítása céljából azoknak az agráripari projekteknek a javára, amelyekre vonatkozóan az 1997. május 20-i, a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeinek javításáról szóló 951/97/EK tanácsi rendelet ([4]) értelmében pénzügyi támogatásra vonatkozó kérelmet nyújtottak be az 1994–1999 közötti programozási időszakban ([5]), és amelyek közül néhány esetében konkrétan megkezdődtek a munkálatok, de pénzeszközök hiányában nem részesültek állami támogatásban.

(7) A tartományi közgyűlés 1993. szeptember 14-i, 4202.sz. határozata szerint a fent említett időszakban az érintett vállalkozások minden év április 30. és szeptember 30. között ilyen projektekre nyújthattak be pénzügyi támogatási kérelmet az illetékes tartományi hatósághoz (Közgyűlés – mezőgazdasági és EGK kapcsolatok főosztálya), ezen projektek társfinanszírozásban való részesítésére. A projekteket értékelő eljárás befejeztével, az illetékes hatóságok rangsort állapítottak meg és a lehetséges kedvezményezetteket a tartományi közgyűlésnek a megállapított rangsort jóváhagyó határozatának a Tartomány Hivatalos Közleményében való kihirdetése útján tájékoztatták „a támogatásra való jogosultságról". Azok a vállalkozások, amelyeknek beruházási projektjei nem részesültek támogatásban, az elutasítás indokát tartalmazó levelet kaptak.

(8) A fent említett rangsor jóváhagyásáról szóló határozatnak a Tartomány Hivatalos Közlönyében való közzététele – a köziratokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló törvény ([6]) rendelkezése értelmében – az olasz hatóságok megítélése szerint megfelelt a közigazgatásnak a benyújtott projektek iránti pénzügyi támogatási kérelem elfogadása

([1]) HL C 140., 2001.5.12., 2. o.

([2]) 2000. január 28-i Veneto tartományi törvény, Általános intézkedés a tartományi törvények újrafinanszírozására és módosítására a tartomány éves és többéves mérlegének létrehozására (2000. évi pénzügyi törvény).

([3]) Lásd. 1. lábjegyzet

([4]) HL L 142., 1997.6.2., 22. o.

([5]) Veneto tartomány operatív programjának jóváhagyása a Bizottság 1996. október 2-i határozatának tárgyát képezi.

([6]) 1990. augusztus 7-i 241.sz. törvény HL 192., (általános sorozat): „Új rendelkezések a közigazgatási eljárás és a köziratokhoz való hozzáférési jog tárgyában", 1990. augusztus 18.

megtörténtének az érdekeltek számára való közzétételéről, ami, ugyanezen hatóságok szerint, a rangsorban szereplő vállalkozásokban jogos elvárást keltett a támogatás engedélyezése tekintetében.

(9) Az olasz hatóságok szerint a beruházások már a projekt költségei támogathatóságának közzétételét követően megvalósíthatóak voltak, de a pénzügyi támogatás iránti kérelem ([7]) benyújtása után már mindenképpen.

(10) Féléves rangsor összeállítását írták elő a Veneto tartomány operatív programjában (VOP) megjelölt források kimerüléséig. A tartományi közgyűlés 1999. november 23-i, 4102. sz. határozata ([8]) közzétette az 1999. július 14-ig benyújtott kérelmek végleges rangsorát. A rendelkezésre álló források azelőtt kimerültek, hogy a rangsorban szereplő valamennyi projekt pénzügyi támogatására sor kerülhetett volna. Egy sor projekt finanszírozására nem kerülhetett sor, annak ellenére, hogy a közzétételben a támogatásra elfogadottak között szerepelt.

(11) A helyzet megoldására különféle pénzügyi forrásokat mozgósítottak (pl. a túlkönyvelésekből származó forrásokat, az agrárpénzügyi alapokat, valamint az 1980. október 31-i, 88. sz. tartományi törvény ([9]) 29. cikkében foglaltakat), olyannyira, hogy a legutolsó rangsorban támogathatónak ítélt 150 projektből csak 36 maradt fenn pénzügyi támogatásra.

(12) Az 5/2000. sz. tartományi törvény 35. cikke pontosan előírja az 1994–1999 közötti tervezési időszak során állami támogatásban nem részesített 36 projekt finanszírozását, amelyek azonban szerepeltek a kiválasztott projektek között és néhány esetében már a munkák is megkezdődtek.

(13) A támogatás finanszírozására előírt költségvetés 5 milliárd olasz líra (2 582 284 EUR), az olasz hatóságok azonban kijelentették, hogy amennyiben a jövőben további pénzügyi források állnak rendelkezésre, akkor további finanszírozást hagynak jóvá ugyanezekre a projektekre. A támogatási programot a rendelkezésre álló költségvetés kimerüléséig folytatnák (kezdeti előirányzat vagy későbbi növelés).

(14) Az előírt támogatások nem halmozhatók más, azonos célkitűzésű támogatásokkal.

(15) A tartományi beavatkozás rendkívüli jellegű és időben korlátozott; azokra a kezdeményezésekre vonatkozik, amelyek a rangsor közzététele általi jóváhagyásuk idején figyelembe vették az ágazat korlátozásait és Veneto tartománynak a Bizottság által jóváhagyott regionális operatív programja és a mezőgazdasági és erdészeti termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeinek javítására irányuló beruházásokra vonatkozó kiválasztás követelményeiről, és a 90/342/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 1994. március 22-i 94/173/EK bizottsági határozat ([10]), valamint a 951/97/EK rendelet előírásait, amely jogszabályok alapján az olasz hatóságok a támogatási kérelmeket jóváhagyták.

(16) Az olasz hatóságok pontosították továbbá, hogy jóllehet az 1994-1999. közötti programozási időszakról van szó, valójában a projekteknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét a mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatások ([11])(a továbbiakban „az iránymutatások") alapján kellett elbírálni, tekintettel arra, hogy a szóban forgó állami támogatási rendszert ezen iránymutatások hatályba lépését követően jelentették be a Bizottságnak. Maguk a hatóságok különösképpen igyekeztek, hogy betartsák az *iránymutatások* 4.2. pontjában foglalt feltételeket, korlátozásokat és előírásokat, vagyis:

a) a támogatás mértéke nem haladhatja meg a támogatható beruházások 40 %-át,

b) kizárt a pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalkozások bárminemű támogatása,

c) a támogathatóság érdekében a vállalkozásoknak eleget kell tenniük a környezetvédelmi, az állategészségügyi- és állatjólléti minimumkövetelményeknek, annak fenntartása mellett, hogy olyan támogatások is engedélyezhetők, amelyek célja, hogy lehetővé tegyék a vállalkozások számára az új környezetvédelmi, állategészségügyi vagy állatjólléti minimumkövetelményeknek való megfelelést.

d) a tartomány ellenőrzi a hagyományos piaci értékesítési lehetőségek meglétét a vállalkozás által előállított termékek számára az ezen termékek forgalmazására vonatkozó szerződések begyűjtése és ellenőrzése által.

(17) A 16. b), c) és d) pontban foglalt elemek tekintetében az olasz hatóságok közölték, hogy igazodnak Veneto Tartomány 2000–2006. közötti vidékfejlesztési terve (PSR Veneto) ([12]) útmutatásaihoz. A támogatást tőkeszámlára történő hozzájárulás formájában folyósították volna a megfelelően igazolt támogatható költségek legfeljebb 40 %-ának mértékéig és figyelembe véve az *iránymutatások* 4.2. ponjában foglalt feltételeket, korlátozásokat és előírásokat. A cikk alkalmazásából származó kötelezettségek teljes egészében a tartományra hárulnak, és tilos bármilyen, már hatályos támogatási eszközzel vagy programmal való összevonás.

(18) Nem részesültek volna támogatásban olyan projektek, amelyek megsértik a közös piac szervezetei által megállapított tilalmakat vagy megszorításokat vagy tej- vagy sajttermékeket utánzó vagy helyettesítő termékeket állítanak elő vagy forgalmaznak.

([7]) Az 1991. január 8-i, 1.sz. tartományi törvény (a Bizottság értesítése az N100/91.sz., a Bizottság SG (91) D/7024 .sz. határozatával jóváhagyott állami támogatásként történt), 11. cikkének értelmében azon kezdeményezések megvalósításának, amelyre bármilyen jogcímen állami támogatást igényelnek, a támogatási kérelem benyújtását követően meg kell kezdődnie.

([8]) Veneto Tartomány Hivatalos Közlönye 112., 1999.12.28.

([9]) Ez a törvény állami támogatást hoz létre az intézmények számára a mezőgazdasági termelés és az állattenyésztés védelmének előmozdítására (a Bizottság 1980. október 17-i, 16065.sz. értesítésével jóváhagyott állami támogatások).

([10]) HL L 79., 1994.3.23., 29. o.

([11]) HL C 232., 2000.8.12., 19. o.

([12]) A Bizottság 2000.december 29-i C(2000) 2904 sz. határozata által jóváhagyva.

III. A BIZOTTSÁG ÁLTAL TÁMASZTOTT ÉRVEK AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSAKOR

(19) A Bizottság megindította a Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti eljárást, mivel kétségei támadtak az 5/2000. sz. tartományi törvény 35. cikke által létesített új támogatási rendszer közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

(20) A kétségek azon a tényen alapultak, hogy olyan vállalkozások is részesülhettek támogatásban, amelyek már megvalósították azokat a beruházásokat, amelyekre az 19994-1999-re szóló programozási időszakban, vagy egy társfinanszírozási támogatási rendszer keretében egy projektben pénzügyi támogatási kérelmet nyújtottak be.

(21) A Bizottság tehát nem zárhatta ki, hogy az eljárás megindításakor, amely az engedélyezésre visszamenő hatállyal vonatkozott volna a kedvezményezett által már megvalósított tevékenységre, tehát a szükséges ösztönző elem megléte nélkül, amit következésképpen működési támogatásként kellett volna tekinteni, amelynek egyetlen célja, hogy a kedvezményezettet mentesítse egy pénzügyi kötelezettség alól.

(22) Az iránymutatások 3.5. és 3.6. pontjával összhangban, a közös piaccal való összeegyeztethetőség érdekében a támogatási intézkedéseknek ténylegesen ösztönző elemet kell tartalmazniuk, vagy ellentételezést igényelni a kedvezményezett részéről. ([13])

(23) A bejelentett támogatási program tehát úgy tűnik, hogy az iránymutatások 3.5. és 3.6. pontjának alkalmazási körébe tartozik. Az eljárás megindításakor rendelkezésére álló információk alapján a Bizottság nem tekintette ténylegesen elegendőnek az olasz hatóságok által rendelkezésére bocsátott indokolást egy olyan, a (lehetséges) kedvezményezettekkel szemben támasztott jogi kötelezettség meglétének igazolására – sem az 1994–1999.évi programozási időszakban nyújtott támogatási rendszer, sem a bejelentett támogatási program keretében –, amely az utóbbiak részéről legitim elvárást kelthetett, és egy ilyen elvárást alátámasztott volna, vagyis ami elégséges okot szolgáltatott a munkák megkezdésére.

(24) A Bizottság úgy tekintette, hogy a rangsorban szereplő vállalkozásokban nem alakíthatott volna ki jogos elvárást az 1994–1999-es programozási időszakra tervezett finanszírozásból való részesüléshez sem „a dokumentumok nyilvános hozzáféréséről szóló törvény” ([14]), sem a tartományi hatóságok által az érdekeltek számára küldött levél ([15]) a támogatás iránti kérelem kézhezvételének megerősítésére vonatkozóan, sem pedig annak a „gyakorlatnak” a létezése, amelynek alapján a tartományi hatóságok mindig is engedélyezték a projektek iránti támogatást, amelyek az elbírálást és a tartományi közgyűlés határozatát követően felvételt nyertek az állami támogatásra elfogadható projektek rangsorába.

(25) A Bizottság fenntartja, hogy a tartományi hatóságok részéről nem létezik semmiféle jogi kötelezettség a támogathatónak ítélt és a tartomány hivatalos közlönyében közzétett rangsorba felvett támogatási kérelmekkel szemben az 1994–1999. közötti időszakban, következésképpen jogtalan az elvárás az érdekelt vállalkozások részéről. Ilyenfajta ösztönző elem hiányát a következő megfontolások igazolják: a pénzügyi támogatásra jogosultnak ítélt vállalkozások – az illetékes hatóságok általi tényleges finanszírozás hiányában – nem tettek lépéseket jogaik érvényesítésére, amelyeket egyébként a Tartomány, elsősorban a nemzeti közigazgatási jogra hivatkozva, elismer. A Bizottság szerint nem kerültek benyújtásra fellebbezések, amennyiben jogilag kötelező erejű kötelezettségvállalás hiányában a tartományi hatóságok részéről, a támogatást kérelmezőknek életszerűen nem állt jogukban a támogatás folyosításának igénylése.

(26) A Bizottság kétségét fejezte ki azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy a még a projektek elfogadásának megtörténtéről szóló megerősítés előtt kifizetett költségeket a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében egyes gazdasági tevékenységek fejlődését szolgáló támogatásnak lehetett volna minősíteni. A Bizottságnak a Bíróság által jóváhagyott ([16]) állandó gyakorlatának megfelelően egy támogatást csak akkor lehet bizonyos tevékenységek vagy bizonyos tartományok gazdasági fejlődését elősegítő támogatásnak tekinteni, ha a Bizottság képes meggyőződni arról, hogy ilyen segítség hiányában a piaci törvények szeszélye önmagában nem tenné lehetővé annak biztosítását, hogy a kedvezményezett vállalkozás olyan magatartást tanúsítson, amely hozzájárul a kitűzött cél megvalósításához. Az adott esetben, a vállalkozások támogatás nélkül is egyértelműen megvalósították a beruházásokat.

(27) Egy másik pont, hogy a Bizottság megítélése szerint kétségek támadtak egy ösztönző elem megléte tekintetében a rangsor kialakításánál. A tartományi közgyűlés 1993. évi 4202. sz. határozata előírja, hogy a kérelmeket minden év január 31. és szeptember 30. között kell benyújtani a tartományi közgyűlésnek. Ezt követően kerül összeállításra a benyújtott kérelmek rangsora, az előírt feltéte-

([13]) Lásd különösen a következő esetekben: C1/98 (ex N750/B/95) az Olaszország által az EK-Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek előállítására, feldolgozására és forgalmazására létrehozott állami támogatásról (1995. szeptember 27-i, 68.sz. szicíliai tartományi törvény); C 36/98 az Olaszország által az 1. célkitűzés alá tartozó kis- és középvállalkozások javára előírt állami támogatásról; C70/98, az Olaszország (Marche tartomány) által bejelentett állami támogatásról a közösségi strukturális alapok intézkedéseinek 5b célkitűzése alá tartozó tartományokra vonatkozó 1994–99 évi egységes programozási dokumentum módosításai tekintetében

([14]) Lásd 6. lábjegyzet

([15]) Az olasz hatóságok a venetói közigazgatás egy leveléről (1999. április 1.) készült másolat benyújtására szorítkoztak, amely egy lehetséges kedvezményezett értesített kérelmének egy bizonyos hivatal (a strukturális intézkedések felelőse az agráripari ágazatban) általi kézhezvételéről, a működés szakmai-irányítási vizsgálatának céljával, értesítés, ami a közokiratok nyilvános hozzáféréséről szóló törvény értelmében kötelező (Ld. 6. sz. lábjegyzet).???

([16]) Ld. elsősorban az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának 1980. szeptember 17-i ítéletét a C-730/79. sz. Philip Morris v Bizottság ügyben, Gyűjtemény [1980], 2671. o.

leknek nem megfelelő és ezért elutasított kérelmekről az érintetteknek szóló tájékoztatási kötelezettséggel. A mechanizmus ennek megfelelő értelmezése szerint azt a következtetést lehetne levonni, hogy a rangsor félévenkénti összeállítása lehetővé tehette volna a tartományi hatóságoknak a még rendelkezésre álló források pontos kiszámítását és rendszeres kiigazítását, ami által elkerülhető lett volna az újabb felhívások közzététele és újabb, nem teljesíthető kérelmek elfogadása, tekintettel a rendelkezésre álló források elégtelenségére.

(28) További szempontok, amelyek a Bizottság megítélése szerint kétségeket támasztottak az ösztönző elem meglétére vonatkozóan, a vizsgált törvény 35. cikkében előírt pénzügyi juttatás, a támogatások intenzitása és összege. A tartomány által bejelentett 5 milliárd olasz lírával (vagyis 2,5 millió euróval), egyenlő anyagi fedezet csak a lehetséges kedvezményezettek által már kifizetett költségek alacsonyabb mértékű finanszírozására lett volna elegendő ezért nem világos, hogy az olasz hatóságok miért jelentették ki, hogy „a tőkeszámlán való hozzájárulás nem haladja meg a megállapított támogatható költségeket", tekintve, hogy a Bizottság rendelkezésére álló elemek alapján a támogatás intenzitása 10 %-nál alacsonyabbnak tűnne ([17]). Az a tény, hogy az olasz hatóságok számára egy ilyen szerény mértékű támogatás elegendőnek bizonyul az ösztönző hatás biztosításához, miközben az 1994–1999 tartományi operatív program keretében az azonos típusú projektekhez határozottan nagyobb mértékű támogatást ([18]) tartottak szükségesnek, további jelét adja annak, hogy a támogatni szándékozott projektek híján voltak az ösztönző hatásnak.

(29) A legutóbbi kiegészítő információk (2001. január 30-án iktatva) továbbá olyan adatokat tartalmaztak, amelyek nem voltak összhangban az előzőkben közöltekkel:

a) mindenekelőtt az általános rangsorban 134 nem pedig 150 pénzügyileg támogathatónak ítélt projekt szerepel; így 36 ilyen projekt maradna finanszírozásra;

b) ellentmondások vannak továbbá a kedvezményezettek által megvalósított beruházások pontos összegét tekintve. a legutóbbi számadatok szerint 120 081 millió olasz líráról lenne szó, nem pedig 70 000 millióról, amint azt előzőleg közölték.

30) További tisztázandó szempont az intézkedés gyakorisága: az olasz hatóságok kezdetben kijelentették, hogy az intézkedés rendkívüli jellegű és időben korlátozott (ld. 15. pont). Mindennek ellentmondanak ugyanezen hatóságok más kijelentései ([19]) az ugyanazoknak a projekteknek megítélhető lehetséges jövőbeni pénzügyi támogatásokra vonatkozóan. Valójában a kezdeti bejelentésben kijelentették, hogy „amennyiben a kérelmek pótlólagos vizsgálatát követően további alapokra lenne szükség, ezek szigorúan az előző, 1994–1999-es program időszakában befagyasztott kérelmek teljesítésének keretei között maradnának". Ebből a célból, ugyanezen tartományi hatóságok igyekeztek, hogy bejelentsék azokat az eseteket, amelyek nem tartoznak a Bizottság 1994. február 22-i, 54/94/D24823 sz. közleménye 20 %-os előírásának alkalmazási körébe. A finanszírozás további forrásainak ilyen lehetősége, a kifizetés esetleges módozataival, soha nem képezte tárgyát a kiegészítő információknak az olasz tartományi hatóságok részéről és ellentmondani látszanak a bejelentett intézkedés *una tantum* jellegére vonatkozó információknak.

(31) Végül az olasz hatóságok megerősítettk, hogy azok a projektek, amelyekre támogatási kérelmet nyújtottak be és fogadtak el az 1994–1999. közötti programozási időszak során, de amelyek esetében a munkálatok még nem kezdődtek el, a Veneto tartomány 2000–2006 időszakra szóló új vidékfejlesztési tervének címén kerülnének finanszírozásra a támogathatóság előzetes vizsgálatát követően a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó új közösségi szabályozás tükrében. Egy ilyen kijelentés mindenesetre nehezen egyeztethető össze a végleges általános rangsorra vonatkozó, a legutolsó kiegészítő információkkal benyújtott (2001. január 30-án iktatva) adatokkal (tehát amelyek a támogatásra elfogadott kérelmekre vonatkoznak). A mindösszesen 134 elfogadott porjekt közül 20 került finanszírozásra az agrármonetáris alapokból, 10 túlkönyvelés címén, 54 a 88/80. sz. tartományi törvény értelmében, 4 a 173/98. sz. törvényhatározat értelmében, 10 projektet pedig töröltek. Ennek alapján mindössze 36 projekt vár még finanszírozásra: mindenesetre még ha a 2000–2006 közötti új vidékfejlesztési program címén előírható is lenne a finanszírozás, akkor sem egyértelmű, hogy mely „az előző, 1994–1999 program időszakában befagyasztott kérelmekre" hivatkoznak az olasz hatóságok.

(32) A Bizottság fenntartotta magának, hogy megvizsgálja az agrármonetáris alapokból és a túlkönyvelésből származó támogatások felhasználásának kérdését.. Az ilyen pénzügyi források felhasználása úgy tűnhet fel, mint a támogatások engedélyezésére vonatkozó határozatok felhasználásával való visszaélés, vagy egyenesen a Bizottságnak való bejelentés elmulasztása.

IV. OLASZORSZÁG ÉS A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEI

(33) A Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló határozatot követően, 2001. június 22-i levelében Olaszország közölte a Bizottság szolgálataival a szóban forgó támogatási programmal kapcsolatos saját észrevételeit. A Bizottsághoz más érdekelt felektől nem érkeztek észrevételek

(34) Válaszukban az olasz hatóságok mindenekelőtt ismertették a támogatások folyósítására az 1994–1999 programozási időszak során alkalmazott hatósági eljárást, azt bizonyítandó, hogy ez az eljárás olyan jogi kötelezettséget támasztott a támogatások lehetséges kedvezményezettjeivel szemben, amely meghatározhatott (és igazolhatott) egy jogos elvárást ez utóbbiak részéről, tehát elégséges ösztönzést jelentett a munkálatok megkezdésére mielőtt elnyerték volna a támogatást. Az eljárás megindítása előtti szakaszban benyújtott leírás tekintetében az olasz hatóságok pontosították, hogy ha egyszer a támogatható alanyok

([17]) A tartomány rendelkezésére álló 5 milliárd lírás összeg kevesebb mint 10 %-át teszi ki a kedvezményezettek által végrehajtott teljes beruházásnak (70 milliárd líra).

([18]) A 951/97 rendelet 55 %-ig engedélyezi a támogatás mértékét az 1. célkitűzésen kíül eső régiókban megvalósított beruházások esetében.

([19]) Lásd: az eljárás megindításáról szóló levél 9. pontja!

már felvételre kerültek az agrárélelmiszeri ágazatban történő intézkedésekre vonatkozó egyetlen ragsorba, a vállalkozások továbra is ott maradtak, a tartomány finanszírozási lehetőségeire várva. Fokozatosan, ahogyan a szükséges források (amelyek az 1990. március 29-i, a mezõgazdasági termékek feldolgozási és forgalomba hozatali feltételeinek javításáról szóló 866/90/EGK tanácsi rendelet ([20]) és a 951/97 rendelet vagy az állami mérleg túlkönyveléséből és az agrárélelmiszeripari alapokból származtak) rendelkezésre álltak, a tartomány egy elsőbbségi és preferenciális feltételt alkalmazó ad hoc közigazgatási jogszabállyal összeállította a támogatásra kiválasztott vállalkozások rangsorát, és ezek közül is főként azokat a vállalkozásokat, amelyek kérelme a rendelkezésre álló források teljes egészben történő kiaknázásához járult hozzá.

(35) A tartomány ezáltal olyan projektállomány felett rendelkezett, amely azonnal és sürgősen megvalósítható volt, amint a források rendelkezésre álltak. A tartományi hatóságok fenntartják, hogy a támogatható projektek rangsorának előzetes rendelkezésre állása, a közvetlenül elérhető források hiánya és a konkrét finanszírozás későbbre halasztása ellenére sincs összeütközésben semmilyen közösségi előírással.

(36) Az 5/2000. tartományi törvény 35. cikkét az illetékes hatóságok szerint a rangsorban fennmaradt 36 projektre/vállalkozásra alkalmaznák. Ezeket a gyanús projekteket/vállalkozásokat újból megvizsgálták, és ezek közül kettő esetében megkezdték az archiválási eljárást, mivel nem felelnek meg az iránymutatásoknak. Az illetékes hatóságok megerősítik, hogy további 15 vállalkozás nyújtott be kérelmet Veneto tartomány 2000–2006-os regionális fejlesztési terve – 7. intézkedés (a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeinek javítása) – értelmében, visszavonva a korábbi kérelmet a 2000–2006-os új programozási időszakban történő finanszírozás engedélyezése esetén. A tartomány nem zárja ki, hogy más vállalkozások is lemondanak a projektről, amennyiben különböző okok miatt érdeklődésük megszűnik a kezdeti projekt iránt. Ezért a vizsgált támogatás lehetséges kedvezményezettjeinek száma a kezdeti listához képest a felére csökkenne.

(37) Az olasz hatóságok fenntartják, hogy a Bizottságnak a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló levelében kifejezett véleménye jogilag nem megalapozott és ellentmondásban van magának a Bizottságnak a gyakorlatával.

(38) A Bizottság megindította az eljárást a szóban forgó támogatások tekintetében, amennyiben azok folyósításra kerülhetnének azoknak a vállalkozásoknak is, amelyek még a rangsorban szerepelnek, és amelyek az 1994–1999-es programozási időszakra szóló támogatási kérelmek benyújtása után elkezdték vagy megvalósították a beruházásokat. A Bizottság valójában úgy ítéli meg, hogy a kedvezményezett jelöltek számára kötelező érvényű jogi kötelezettség hiányában a tartomány részéről, a visszamenőleg engedélyezett támogatások nem rendelkeznek a nélkülözhetetlen ösztönző hatással és ezért olybá tűnhetnének, mint a közös piaccal összeegyeztethetetlen, működési támogatások.

([20]) HL EK L 91., 1990.4.6., 1. old.

(39) Az olasz hatóságok fenntartják, hogy mind az iránymutatások 3.6. pontja ([21]), mind annak Bizottság általi alkalmazása ([22]) a kérelmezőkben már a vontakozó kérelem olasz hatóságokhoz történő benyújtásának pillanatától kezdve jogos elvárást keltett a finanszírozás elnyerésének tekintetében. A tényeket tekintve a tartományi közgyűlésnek ugyanaz a 4202/93. sz. határozata volt az, amelyik a kérelmek benyújtásának és a rangsor kialakításának feltételeit az 1/1991. tartományi törvény ([23]) előírásai alapján megállapítva biztosította a lehetséges kedvezményezetteket az állami támogatáshoz való jogosultságukról a kérelem benyújtását követően, de a támogatások engedélyezésére vonatkozó intézkedés foganatosítása előtt. A kérelem benyújtásakor keletkezett jogos elvárást megerősítette továbbá a kérelmező felvétele a pénzügyileg támogatható vállalkozások rangsorába.

(40) A támogatás lehetséges kedvezményezettjei továbbá – annak tudatában, hogy szabályos kérelmet nyújtottak be és eleget tesznek a törvény által előírt feltételeknek – indokoltan várhatták el kérelmük elfogadását, vagyis amit később a rangsorba való felvételük is igazolt, jóllehet még várniuk kellett volna az engedélyezés foganatosításáig.

(41) Az olasz hatóságok egyébként rámutatnak, hogy a Bizottság gyakorlata szerint hozzájárul a már jóváhagyott támogatási programok meghosszabbításához, annak érdekében, hogy lehetővé tegye az azokban kitűzött célok ([24]) megvalósítását, amint azt a szóban forgó tartományi törvény 35. cikke értelmében létesítendő támogatási program bejelentésével alapvetően maguk a nemzeti hatóságok is kérik. Más szóval, az olasz hatóságok szerint ezek a támogatások összeegyeztethetőek lettek volna a Szerződéssel, amennyiben 1999 előtt kerültek volna folyosításra, vagy a program hatályos időszakán belül vagy azon programok hatályának lejárata előtti időszakban, amelyekre a pénzügyi támogatási kérelmeket benyújtották.

(42) Az olasz közigazgatási jogot illetően, az olasz hatóságok kifejtik, hogy közigazgatási bíró előtt megtámadható, ha a közigazgatási intézkedések nem csak az alanyi jogokat sértik, hanem a legitim érdekeket is. A legitim érdek a magánszemélyeknek a közigazgatás részéről a hatalom gyakorlásához való érdekeként került meghatározásra, mind a magánszemélyek igazságügyi szférájának kiterjesztésére vonatkozó elvárások (elvárható érdekek), mind

([21]) Az iránymutatások 3.6. pontja előírja, hogy „a visszamenő hatállyal egy, a kedvezményezett által már megkezdett tevékenységre engedélyezett támogatás nem jelent szükségszerűen ösztönző elemet, és ezért a működési támogatásnak tekintendő, mivel egyetlen célja, hogy a kedvezményezettet egy pénzügyi kötelezettség alól tehermentesítse. Minden támogatási programban, a kompenzációs jellegűektől eltekintve, meg kell tehát tiltani a már megkezdett munkák, vagy a támogatás iránti kérelemnek az illetékes hatóságokhoz történő megfelelő benyújtását megelőzően megkezdett tevékenységek javára engedélyezett támogatások engedélyezését."

([22]) 2000. november 28-i SG(2000) D/108799 (Támogatás N 226/2000), 2001. március 13-i SG(2001) D 286857 (Támogatás N 729/a/2000), 2001. február 28-i SG(2001) D/286508 és 2000. augusztus 4-i SG(2000) D/105958 határozat.

([23]) Az említett törvény 11. cikke előrja, hogy „egy üzleti tervben szereplő kezdeményezések megvalósítása … megkezdődhet a támogatások engedélyezésére vonatkozó intézkedés megtörténte előtt is, amennyiben a vonatkozó támogatás iránti kérelem benyújtását követően kezdenek hozzá…".

([24]) N 63/2001. sz. és N 24/2001.sz. állami támogatás

a velük szemben támasztott eljárási kötelmek helyes alkalmazása (eljárásjogi érdekek) tekintetében, különösen a köziratok nyilvános hozzáféréséről szóló törvény előírásának megfelelően. Az Olasz Legfelsőbb Bíróság joggyakorlatának ([25]) megfelelően magánszemély nem csak azért fordulhat közigazgatási bírósághoz, hogy elérje egy legitim érdekét vagy alanyi jogát sértő közigazgatási rendelkezés megsemmisítését, hanem azért is, hogy elérje egy megígért intézkedés jóváhagyását, és az intézkedés elfogadása, vagy annak elmulasztása miatt őt ért kár kár megtérítését.

(43) A szóban forgó esetben a rangsorban fennmaradt kérelmezők jogos érdeke (a közfinanszírozáshoz) elvárás jellegű lenne, amennyiben jogi szférájuk kibővítésének elvárásán alapul a támogatást engedélyező rendelkezés értelmében.

(44) A Legfelsőbb Bíróság említett joggyakorlata alapján az olasz hatóságok nem zárják ki, hogy panasz esetén a közigazgatási bíró nem ítéli kártérítés fizetésére a tartományi közigazgatást.

(45) Az olasz hatóságok fenntartják, hogy a finanszírozásra elfogadott, még a rangsorban szereplő egyik vállalkozás sem fordult panasszal közigazgatási bíróhoz a támogatás engedélyezésének indokolt elvárása miatt. A Veneto tartomány elleni fellépéshez az említett vállalkozásoknak bizonyítaniuk kellene fellebbezéshez való jogukat, ami egy a tényleges kárukat előidéző intézkedésből ered. Az ilyen intézkedés az olasz hatóságok részéről a támogatás elmaradt kifizetésének felel meg a rangsor semmissé nyilvánításával: csak a hozzájárulást visszavonó rendelkezés vagy a 4102/99 határozat semmissé nyilvánítása lehetne jogosan megtámadható, amennyiben sérti jogos és tényleges elvárásukat, a megítélt támogatások elnyerése tekintetében.

(46) Ami a Bizottság fenntartásait illeti az agromonetáris támogatások és a túlkönyvelés felhasználásával kapcsolatban az eljárást megindító levél 31. pontja szerint, az olasz hatóságok megállaptják, hogy:

(a) a 951/97/EK rendelet szerinti támogatási program agrárélelmiszeripari ágazatban megvalósuló intézkedésekre, ami az olasz lírának az ex 724/97/EK tanácsi rendelet ([26]) általi átértékeléséből származó alapokat használja fel, a Bizottság által az 1998. július 2-i 5732. értesítésével Olaszország tekintetében jóváhagyott cselekvési program részét alkotja.

(b) a túlkönyvelési összegek a járulékos kvótákból származtak azokhoz képest, amelyeket már a 951/97/EK rendelet szerinti Veneto tartomány regionális operatív programja számára a közösségi politikák végrehajtásának rotációs alapjából kiutaltak. Veneto tartomány regionális operatív programja, a Bizottság által mint az 1996. október 2-i2598/EK (C/96) határozattal jóváhagyott jogalap került elismerésre.

(47) Az olasz hatóságok nem osztják a támogatás kiszámításának módszerét és a Bizottság által az eljárást megindító levél 27. pontjában kifejtett logikát. Az elkülönített összeg (5 milliárd LIT, vagy kb. 2,5 millió euro) úgy kerülne felhasználásra, hogy megőrizné az intézkedés jelentőségét, vagyis a támogatásra jóváhagyott beruházások 30 %-át, ami összesen 15 milliárd olasz lírát tenne ki, vagyis kb 7,5 millió eurót. A támogatható beruházások fentiekben megjelölt nagyságrendje tisztán elméleti, mivel a tervek műszaki felülvizsgálatának, új vizsgálati elemzéseknek, az alanyok támogathatóságának újbóli megállapításának, a beruházások nagyságrendjének újbóli megállapításának, stb. tárgyát képezi. Az ilyen újbóli felülvizsgálat a finanszírozhatóság konkrét perspektíváinak konkrét megléte esetén egészülne ki, annak érdekében, hogy ne helyezzenek további terheket a potenciálisan kedvezményezett vállalkozásokra.

(48) A még a rangsorban szereplő beruházásoknak a Veneto tartomány 2000–2006-os regionális fejlesztési terve által rendelkezésre bocsátott alapokból (a rangsorban szereplő 15 vállalkozás ez említett regionális fejlesztési terv keretében nyújtott be kérvényt, ld. a 32. pontban) történő finanszírozása tekintetében az olasz hatóságok megerősítették, hogy ezek abban az esetben lesznek finanszírozhatók, amilyen mértékben megfelelnek az említett regionális fejlesztési tervben foglalt követelményeknek, többek között annak a követelménynek, hogy még nem kezdték meg azokat a munkálatokat, amelyekre a támogatást kérték.

V. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

(49) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerint a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet A szóban forgó határoztaban elrendelt intézkedések a következő okokból eleget tesznek ennek a meghatározásnak.

(50) A Veneto tartományi alapokból finanszírozott szóban forgó intézkedések néhány vállalkozást és néhány szereplőt részesítenek előnyben (a mezőgazdasági termékeket feldolgozó és forgalmazó ágazatban működő vállalkozások) és hatással vannak a kereskedelemre, amennyiben Olaszország biztosítja az európai mezőgazdasági össztermelés ([27]) kb. 14,07 %-át.

(51) A Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt esetekben továbbá, néhány intézkedés eltérést élvezhet, mivel a közös piaccal összeegyeztethetónek tekinthető.

(52) Az adott esetben, a fent leírt intézkedések jellegét tekintve az egyetlen alkalmazható eltérés a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontjában szereplő, amely szerint összeegyeztethetőnek tekinthető a közös piac szabályaival az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmoz-

([25]) Legfelsőbb Bíróság Egyesített Osztályok 500/1999.
([26]) HL L 108., 1997.4.25., 9. old.
([27]) Az Eurostat legfrissebb rendelkezésre álló adatai a 2003. évből, vagyis a 15 EU-tagországra vonatkozóan.

dító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekkel ellentétes mértékben.

(53) A Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt eltérésben való részesüléshez a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalmazási ágazatában történő beruházásoknak összhangban kell lenniük az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2003. december 23-i 1/2004/EK bizottsági rendelettel. ([28]) Amennyiben nem alkalmazzák ezt a rendeletet, vagy nem tesznek eleget valamennyi előírt feltételnek, a támogatást a mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatások vontakozó rendelkezéseinek tükrében kell megítélni.

(54) Mivel a szóban forgó támogatási program a kis- és középvállalkozásokra korlátozódik nem alkalmazható az 1/2004/EK rendelet. Következésképpen a támogatások összeegyeztethetősége elbírálásának az iránymutatásokon kell alapulnia, pontosabban azok 3.5., 3.6. és 4.2. pontján.

(55) Az iránymutatások 3.5. és 3.6. pontjával összhangban, a közös piaccal való összeegyeztethetőség érdekében, a támogatási intézkedéseknek ösztönző elemet kell tartalmazniuk, vagy ellentételezést igényelniük a kedvezményezett részéről. Minden támogatási programban a kompenzációs jellegűektől eltekintve, meg kell tehát tiltani a már megkezdett munkák, vagy a támogatás iránti kérelemnek az illetékes hatóságokhoz történő megfelelő benyújtását megelőzően megkezdett tevékenységek javára engedélyezett támogatások folyósítását.

(56) Mivel az a támogatási program, amelyet az 5/2000. tartományi törvény 35. cikke létesít kizárólag az olyan agráripari válllakozások projektjeinek finanszírozását írja elő, amelyek az 1994–1999-ig tartó programozási időszak folyamán társfinanszírozott intézkedésekből való részesülés iránt nyújtottak be kérelmet, és a tartományi hatóságok által erre vonatkozóan létrehozott rangsorba támogathatóként elismerve felvéltere kerültek, de a közpénzek hiányában nem kapták meg a támogatást (a továbbiakban: a rangsorban maradt projektek). A rangsorban maradt projektek közül néhány esetében már az 1994–1999-es programozási időszak iránti támogatási kérelem benyújtását követően megkezdték e beruházás megvalósítását.

(57) Az eljárás hivatalos vizsgálatának folyamán összegyűjtött információk alapján a Bizottság fenntartja, hogy a bejelentett program összeegyeztethető a közös piaccal, de a bejelentett program által előírt támogatások felhasználása érdekében valamennyi, a rangsorban maradt projektnek eleget kell tennie az iránymutatások 4.2. pontjában foglalt követelményeknek. A támogatásokat tehát csak akkor engedélyezhetők, ha:

(a) a vállalkozások gazdaságilag életképesek;

(b) a vállalkozások megfelelnek a környezeti, állategészségügyi és állatjólléti minimum-követelményeknek;

(c) a támogatás intenzitása nem haladja meg a támogatásra jóváhagyott beruházások 50 %-át az 1. célkitűzés alá tartozó régiókban és 40 %-át a többi régióban.

(d) a támogatható költségek építésre, beszerzésre vagy ingóságok, új gépek és berendezések javítására, valamint az általános költségekre vonatkoznak ez utóbbi költségek legfeljebb 12 %-áig.

(e) megfelelően bizonyított az általános piaci értékesítési lehetőségek megléte a szóban forgó termékek iránt. A támogatások odaítélésekor az olasz hatóságoknak figyelmbe kell venniük az esetleges termelési megszorításokat, vagy a közösségi támogatás korlátozását a piac közös szervezésének keretén belül. Így különösen: nem részesülnek semmiféle támogatásban azok, akik megsértik a közös piac szervezetei által megállapított tilalmakat vagy megszorításokat vagy tej- vagy sajttermékeket utánzó vagy helyettesítő termékeket állítanak elő vagy forgalmaznak.

(58) Kivételesen részesülhetnek a támogatásokból olyan projektek is, amelyek iránt a kérelmek az 1999. december 31-én lezáruló programozási időszak során kerültek benyújtásra és akkor támogathatónak ítélték őket, de pénzügyi források hiányában nem folyósították részükre a támogatást; de kizárólag azok a beruházási projektek kaphatnak támogatást, amelyek végrehajtása a pénzügyi támogatás iránti kérelem illetékes hatóságokhoz történő benyújtását követően kezdődött meg.

(59) A Bizottság az 59. pontban megjelölt beruházások támogatását is engedélyezhetőnek tartja, miután megvizsgálta az illetékes hatóságok által az 1994–1999-es programozási időszak keretében a támogatások engedélyezésére az említett időszakban követett értelmezési gyakorlatnak ([29]) megfelelően alkalmazott igazgatási eljárás vonatkozó iratanyagát. E szerint a gyakorlat szerint egy olyan támogatási program keretében, amely egy előző program kiegészítéseként tűnik fel, a kedvezményezett által a támogatási kérelemnek egy előző felhívásra történő benyújtását követően megkezdett tevékenységre engedélyezett támogatás nem nélkülözi a szükséges ösztönző elemet, következésképpen nem tekinthető a működési támogatásnak, feltéve ha a támogatás iránti kérelem még a munkák vagy a tevékenység megkezdése előtt megfelelő módon benyújtásra került az illetékes hatóságokhoz és azok támogatásra megfelelőnek ítélték.

(60) A Bizottság szükségesnek tartja emlékezteni az olasz hatóságokat, hogy jelenlegi értelmezési gyakorlata szerint a kérelemnek az illetékes hatóságokhoz történő benyújtását követően, de a kérelemnek a hatóságokat a (kérelmező) kedvezményezettekkel szemben kötelező jogi aktussal történő elfogadását ([30]) megelőzően megkezdett tevékenységek számára engedélyezett támogatásokat úgy tekinti, mint amelyek nélkülözik az ösztönző elemet.

([28]) HL L 1., 2004.1.1., 1. o.

([29]) A Bizottság ezt már kinyilvánította az N 715/1999, 2000. augusztus 2-i SG(2000) D/105754 levélben.

([30]) Az 1/2004/EK rendelet 17. cikke értelmében, ld. 20. lábjegyzet.

(61) Ami az agrármonetáris és a túlkönyvelési támogatások olasz hatóságok részéről történő felhasználását illeti, a hatóságok az 1999. december 31-ét megelőzően a rangsorban maradt projektek finanszírozására, az olasz hatóságok megerősítették, hogy az olasz lírának a 724/97/EK rendelet értelmében történő átértékeléséből származó alapok felhasználását a Veneto tartomány regionális operatív programjában foglalt intézkedésekre a rendelet szerint a Bizottság az 1998. július 2-i 5372.sz. értesítéssel hagyta jóvá, míg a túlkönyvelési összegek a járulékos kvóták finanszírozásából származtak a Veneto tartomány regionális operatív programja számára a közösségi politikák végrehajtásának rotációs alapjából már kiutaltakhoz viszonyítva. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a nem bejelentett támogatások esetében sem történ visszaélést a támogatások engedélyezésére vonatkozó határozatokkal, amikor a finanszírozáshoz az adott időszakban hatályban lévő regionális operatív programban foglalt intézkedésekhez fordultak.

(62) Ami a program „una tantum" jellegét illeti, az illetékes hatóságok megmagyarázták, hogy a kifejezést abban az értelemben használták, hogy a program nem vonható össze más támogatási programokkal, és kizárólag a rangsorban maradt vállalkozások számára van fenntartva, valamint nem használható fel egyéb intézkedésekre: a rangsor teljesítésével a rendszer jogi és pénzügyi hatályát veszti. Az illetékes hatóságok kb. 2,5 millió euro kezdeti pénzügyi juttatást jelöltek meg, fenntartva maguknak, hogy más forrásokkal egészítik ki akkor, ha a fenti összeg nem bizonyul elégségesnek az állami támogatás mértékének fenntartására a támogatásra elfogadott projektek számára. Az illetékes hatóságok igyekeztek közölni a Bizottsággal minden olyan emelést, amely meghaladta a kezdeti juttatás 20 %-át.

(63) A Bizottság megszilárdult gyakorlata, hogy jóváhagyja a meglévő programok eredeti támogatási mértékének növelését. Ezt a gyakorlatot az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet ([31]) 4. cikkének (1) bekezdése rögzíti. A Bizottság fenntartja, hogy egy, támogatási program kezdeti juttatásának 20 %-át nem meghaladó emelést nem tekintendő a létező támogatási program módosításának, és amennyiben a nemzeti hatóságok túllépik ezt a százalékot, a fenti módosítást az említett 794/2004/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt módon kell bejelenteni. Következésképpen semmi nem tiltja az olasz hatóságok számára a szóban forgó támogatási program eredeti juttatásának növelését, amennyiben erre az eljárási szabályok tiszteletben tartása mellett kerül sor.

VI. KÖVETKEZTETÉSEK

(64) Az előbbiek tükrében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az 5/2000. tartományi törvény 35. cikkében a mezőgazdasági termékeket feldolgozó és forgalmazó vállalkozások javára előírt állami támogatás megfelel a mezőgazdasági ágazatban a közösségi iránymutatások 4.2. pontjában foglalt rendelkezéseknek. Következésképpen a támogatási rendszer a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja szerint mentességet élvez,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Olasz Köztársaság által az 5/2000. sz. Veneto tartományi törvény 35. cikke rendelkezésének hatálya alatt engedélyezni kívánt állami támogatás a közösségi piaccal összeegyeztethető a 2. cikk előírásainak figyelembe vétele mellett.

2. cikk

Az olasz hatóságok tájékoztatják a Bizottságot az 1/2000. sz. tartományi törvény 35. cikke által létesített támogatási program eredeti összegének minden emeléséről, 20 %.

3. cikk

Ezen határozatról való értesítést követő két hónapon belül Olaszország tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfelelés érdekében tett intézkedésekről.

4. cikk

E határozat címzettje az Olasz Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2006. március 8.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

([31]) HL L 140., 2004.4.30., 1. o.